

Винарчук Я.В, Хіц О.О

студенти ВСП «Дубенський педагогічний фаховий коледж
Рівненського Державного Гуманітарного Університету»

ІНФОРМАЦІЙНО-КОМУНІКАЦІЙНІ ТЕХНОЛОГІЇ ТА ЇХ РОЛЬ В СИСТЕМІ ДИСТАНЦІЙНОГО НАВЧАННЯ

Інформаційно-комунікаційні технології є невід'ємною частиною сучасного світу, вони значною мірою визначають подальший розвиток людської економіки та суспільства. Не може лишитись осторонь і освітянська галузь. У цьому випадку система освіти також повинна зазнати революційних змін.

Вважаємо, що актуальність цієї проблеми виникає в сучасному освітньому середовищі, адже якщо не використовувати комп'ютерні технології та засоби, функції, що надаються інтернетом, сьогодні якісне навчання буде неможливим.

Оскільки багато застарілих методів та засобів навчання не відповідають сучасним освітнім вимогам, зокрема у зв'язку з стрімким розвитком дистанційного навчання, то це спонукає до впровадження інноваційних методів, використання і адаптації їх у освітньому процесі.

Застосування інформаційних технологій у школах та коледжах, безпосередньо впродовж дистанційного навчання, виправдане психологічно, педагогічно та методично, дозволяє активізувати та оптимізувати всі ланки освітнього процесу.

Інформаційно-комунікаційні технології або ІКТ – засоби, пов'язані зі створенням, збереженням, передачею, обробкою і управлінням інформації. Цей широко вживаний термін включає в себе всі технології, що використовуються для спілкування та роботи з інформацією.

Варто зазначити роль інформаційно-комунікаційних технологій:

- підвищення інтенсивності та ефективності освітнього процесу, за рахунок можливості опрацювання більшого обсягу навчальної інформації;
- встановлення чіткого зворотного зв'язку, необхідного для керування навчальним процесом;
- розвиток пізнавальної активності, самостійності, підвищення інтересу до навчальних дисциплін, на яких використовуються інформаційні технології;
- систематичний контроль знань, навичок та вмінь за допомогою інформаційних технологій;
- удосконалення форм і методів організації самостійної роботи здобувачів освіти;
- індивідуалізація процесу навчання [1, с. 5-7].

Залежно від функцій ІКТ в організації освітнього процесу їх можна класифікувати таким чином:

- інформаційно-навчальні (електронні бібліотеки, електронні книги, словники, навчальні довідники, комп'ютерні програми, тощо);
- інтерактивні (електронна пошта, електронні телеконференції);
- пошукові (реалізуються через каталоги, пошукові системи тощо) [2, с. 78-83.]

Якщо розглядати платформи для дистанційного навчання освітян, можемо спостерігати використання широкого спектру систем для дистанційного навчання, як умовно безкоштовних, так і платних, як широковживаних так і специфічно орієнтованих.

Сучасний розвиток дистанційної освіти можна розглядати з позицій трьох ключових напрямів: 1) масові відкриті онлайн-курси (Massive Open Online Course – MOOC); 2) дистанційна форма навчання в закладах вищої освіти, окрім або разом з традиційними формами; 3) дистанційні університети.

За результатами 2018 року у світі найбільш популярними провайдерами онлайн-освіти є Coursera (37 мільйонів учнів), edX (18 мільйонів учнів), XuetangX (14 мільйонів учнів), Udacity (10 мільйонів учнів), FutureLearn (8,7 мільйонів учнів)

Впровадження дистанційного навчання в Україні не можна назвати повністю ефективним. Ця система навчання, як і будь-яка інша, має свої переваги і недоліки.

Серед основних переваг впровадження інформаційно-комунікаційних технологій дистанційного навчання можна назвати наступні:

- можливість обирати зручний час для навчання;
- доступ до навчальних матеріалів у будь-який час і у будь-якому місці;
- можливість одержати освіту, не залишаючи місто чи країну;
- можливість спілкуватися за допомогою телекомунікаційного зв'язку в режимі онлайн;
- використання в освітньому процесі новітніх інформаційних технологій.

Дистанційна форма є досить гнучкою, тому за допомогою неї можна підлаштувати навчання індивідуально під кожного учня. Для учнів, що навчаються вдома з певних причин, зокрема проблеми із здоров'ям, таке навчання може бути основним [3].

Серед недоліків використання дистанційних технологій навчання можна назвати такі:

- невизначеність базового рівня знань учнів перед вивченням нового матеріалу;
- відсутність повного контролю за процесом здобування, якістю і рівнем знань;
- результативність навчання напряму залежить від праці учнів і їхнього прагнення до самоосвіти.

Висновки

Інформаційно-комунікаційні технології дозволяють зробити навчання більш інтенсивним, ефективним за рахунок реалізації можливостей мультимедіа навчальних систем до дієвого й наочного подання навчального матеріалу; індивідуалізувати навчання для максимальної кількості учнів та; створювати сприятливу атмосферу для спілкування; призводить до суттєвих змін у методах і організаційних формах навчання.

Система дистанційного навчання в Україні перебуває на етапі становлення та удосконалення, однак за умови поєднання прогресивних форм та методів дистанційної освіти з кращими технологіями та методами форм класичного навчання, використання світового досвіду вона може мати багато перспектив.

Література

1. Кухаренко В.М., Рибалко О.В., Сиротенко Н.Г. Дистанційне навчання. Умови застосування. Дистанційний курс. За ред. Кухаренко В.М. – Харів: Торсінг, 2020. – 320 с.
2. Демида Б., Сагайдак С., Копил І. Системи дистанційного навчання: огляд, аналіз, вибір // Вісник Національного університету "Львівська політехніка". Комп'ютерні науки та інформаційні технології. – 2014. – № 694. – С. 98–107.
3. Варзар Т.. Дистанційна освіта в сучасній освітній діяльності. /Т. Варзар //Українознавство. – 2005. –№ 1. – С. 116–119.

Возняк А.В.

доцент, кандидат технічних наук, доцент
Криворізький державний педагогічний університет

ПЕДАГОГІЧНА ІННОВАТИКА ЯК ОЗНАКА СУЧАСНОЇ ОСВІТИ

XXI століття – це час кардинальних змін у світі та модернізації всіх сфер його соціального життя. Головними аспектами соціального розвитку XXI століття є: динамічність, технологічність і інформаційність та інтегративність. Відомо: для того, щоб суспільство знаходилося на висоті існуючих перед ним завдань, потрібна його освіченість, потрібна освічена, самостійна, ініціативна, громадські активна особистість. В цьому сенсі однією із важливих передумов цивілізованого людського існування є сучасна система освіти. Перед освітою з'являються нові завдання. А їх вирішення має важливе значення не тільки для розвитку освіти, а й для майбутнього суспільства в цілому.

Щоб прийняти існуючі історичні виклики XXI століття, освіта повинна бути націленою на майбутнє, на розв'язання проблем нового століття, розвиток ключових компетенцій